

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Абдурахмонова Нилуфар Хайдаршоевна дар мавзуи «Вижагиҳои луғавию грамматикӣ «Ахлоқи муҳсинӣ»-и Ҳусайн Воизи Кошифӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ.

Мавзӯе, ки ба тақриз пешниҳод гаштааст яке аз мавзӯҳои навтаҳқиқ дар забоншиносии тоҷик ба шумор рафта, ба ихтисоси 10.02.01 – **Забони тоҷикӣ** ба кулӣ мутобиқат мекунад. Мавзӯ ба таҳқику баррасии вижагиҳои луғавию грамматикӣ ҳар асари адабӣ, таърихӣ барои шиноخت ва ошкор гардидани хусусиятҳои забони адабии ҳамон давр, нақши ин ё он адиб дар рушди меъёрҳои забони адабӣ ёрии калон мерасонад. Аз ин нуқтаи назар, мавзуи «Вижагиҳои луғавию грамматикӣ «Ахлоқи муҳсинӣ»-и Ҳусайн Воизи Кошифӣ дорои аҳаммияти бузурги илмӣ ва амалӣ мебошад. Ин асар намунаи беҳтарини насри ахлоқии адабиёти тоҷик маҳсуб меёбад. Забон ва тарзи баёни муаллифи «Ахлоқи муҳсинӣ» бисёр дилкашу зебо буда, намунаи барҷастаи забони адабии асри XV дар муқоиса бо насри мураккабу печидаи баъзе осори ин давра аст. Таҳқиқи хусусиятҳои луғавӣ ва грамматикӣ ин осори насрӣ барои кушодани моҳияти вижагиҳои забонии асар, сабабҳои дилшисандии забону тарзи баёни адиб имконият медиҳад.

Мубраммии мавзӯи пешниҳодгашта ҳамчунин дар он аст, ки дар натиҷаи таҳқиқи хусусиятҳои луғавию грамматикӣ «Ахлоқи муҳсинӣ» қонуниятҳои ташаккулу таҳаввули категорияҳои лексикӣ, меъёрҳои сарфию нахвии забони адабии тоҷикӣ дар асри XV ва таъсири он ба асрҳои баъдӣ ошкор мегардад.

Дар диссертатсия нахустин бор хусусиятҳои луғавию грамматикӣ яке аз осори ахлоқии насри асри XV «Ахлоқи муҳсинӣ» ба сурати густурдаю маҷмӯъ мавриди таҳқиқи илмӣ қарор дода шудааст.

Навгонии илмӣ рисола боз дар ин аст, ки таҳқиқи маҷмуи вижагиҳои луғавию грамматикӣ «Ахлоқи муҳсинӣ» манзараи забони адабии тоҷикро дар асри XV равшан намуда, шарҳу тавзеҳи масоили мавриди назар, қонуниятҳои роҳҳои инкишофи таркиби луғавӣ, устувории сохти сарфию нахвии забони адабии тоҷикро нишон медиҳад ва дар ин замина нақши осори адабӣ ва адибони алоҳидаро ошкор менамояд.

Аз автореферат бармеояд, ки диссертатсия аз муқаддима, се боб бо фарогирии фаслу зерфаслҳо, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ, рӯйхати адабиёт ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия иборат буда, 167 саҳифаи чопи компютериеро дар бар мегирад.

Дар **муқаддима** аҳаммияти мавзӯ, дараҷаи омӯзиш, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ, манбаъҳо, асосҳои назарӣ ва методологии таҳқиқ, навоариҳои илмӣ, аҳаммияти илмӣ амалии диссертатсия таҳлилу баррасӣ шудааст.

Боби якуми диссертатсия «Вижагиҳои луғавӣ «Ахлоқи муҳсинӣ» суҳан аз бобати таркиби луғавӣ асар рафта, он қисмати назариявии корро ташкил медиҳад, ақидаи забоншиносони тоҷик дар мавриди таҳқиқи осори манзуму мансури гузашта оварда шудааст. Дар боби мазкур муаллиф мавриди лексикаи асли ва иқтибоси арабӣ, вожаҳои ифодакунандаи номи шайъу ҳодиса ва дигар

мафҳумҳои олам, вожаҳои сифатӣ, категорияҳои лексикӣ ва қорбасти онҳо дар «Ахлоқи муҳсинӣ» ва ғайра ибрази ақида намулдааст.

Вижагиҳои сарфии «Ахлоқи муҳсинӣ» мухтавои боби дуҷумла диссертатсияро дар бар мегирад. Исми дар таркиби луғавии асар барои ифодаи ҳама гуна мафҳумҳо хизмат кардааст. Диссертант номҳои сершумори одамон, аз ҷумла, шахсиятҳои таърихӣ, донишмандони илму фарҳанг, шайхон, пешвоёни дину мазҳаб монанди Султон Санҷар (7), Яъқуби Лайс (13), Искандар (13), Фаридун (16), Тоҳир (17), Нушервон (21), Маликшоҳ (23), Маъмун (23), Қубод (24), Баҳром (25), Султон Маҳмуд (25), Баҳроми Гӯр (25), Сулаймони Варроқ (28), Сабт ибни Ваҳл (29), Рӯхуллоҳ (30), Исо (30), Сабуктегин ва ғайраро аз асар дарёфт намуда, рӯи қор овардааст.

Вижагиҳои сарфии «Ахлоқи муҳсинӣ» нишон медиҳад, ки муаллиф, аз як тараф, меъёрҳои сарфии забони адабии замони худро риоя карда бошад, аз сӯи дигар, барои боз ҳам устувор гардидани сохти сарфии забони адабии меъёр саҳми муҳим гузоштааст.

Боби сеюми диссертатсия «Вижагиҳои наҳви «Ахлоқи муҳсинӣ» номида шудааст. Ҳусайн Воизи Кошифӣ дар сомондиҳии воҳидҳои наҳв низ дастӣ тавоно доштааст. Диссертант қайд менамояд, ки муаллифи «Ахлоқи муҳсинӣ» аз тамоми хели ибораҳо бо қамоли ҳунар истифода кардааст. ибораҳои исмӣ, ибораҳои сифатӣ, ибораҳои шуморавӣ, ҷонишинӣ, хабарӣ ба таври фаровон истифода шудаанд. Мисол: оби латиф, низоми ҷаҳон, киштии умед, дарахти ангур, офтоби тобанд, бехтарин сармоя, хубтарин ҳислат. Ба ҳокими ақл собиттар, ба лашкаркашиву душманкушӣ маъруф, чун умри гиромӣ зудрав, пеши ақсари асоғиру ақобири олам маъруф: Машваратро дар ҳалли мушкилот ба ҳокими ақл собиттар ва пурфоидаатар хоҳад буд. Дар ин боб муаллиф тавонистааст аз асар ҷумлаҳои содда ва мураккабро низ дарёфт намояд.

Чи тавре, ки аз автореферат бармеояд, ҳар як бобу зербоб муфассал таҳқиқ карда шудааст. Хулосаҳо да 10 банд ҷамъбаст гардидаанд, ки ҳамагӣ асосноканд.

Дар баробари дастовардҳои назарраси илмӣ дар автореферат баъзе қамбудихҳои ҷузъӣ ба назар расиданд:

1. Диссертант басо заҳмати зиёд қашдааст дар ҷамъовариҳои маводи рисола ва таҳқиқи омори низ дида мешавад. Агар маводи ҷамъовардашуда дар шакли диаграмма ё гистограмма оварда мешуд, ҳусни қор меафзуд.
2. Дар баъзе саҳифаҳои автореферат қалатҳои имлоӣ ва техникӣ ба ҷашм мерасанд.

Дар маҷмуъ, қамбудихҳои ишорашуда ба аҳамияти таҳқиқоти анҷомдодашуда таъсири манфӣ нахоҳад расонд, зеро онҳо ислоҳпазиранд ва ба осонӣ бартараф хоҳанд шуд.

Аutoreферати диссертатсия бо забонҳои тоҷикӣ ва русӣ мазмуну мундариҷаи қорро пурра инъикос мекунад. Умуман, таҳқиқ дар саиҳи хело хуб ба расмият дароварда шудааст. Мисолҳои овардаи муаллиф қолиб ва саривактӣ мебошанд. Автореферати диссертатсияи **Абдурахмонова Нилуфар Ҳайдаршоевна дар мавзӯи «Вижагиҳои луғавию грамматикӣ «Ахлоқи**

